

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายชัช ชลวร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๙/๒๕๖๒

วันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายณัฐพร โตประยูร ผู้ร้อง
พรรคอนาคตใหม่ ที่ ๑ นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ที่ ๒
นายปิยบุตร แสงกนกกุล ที่ ๓ และคณะกรรมการบริหารพรรคอนาคตใหม่ ที่ ๔ ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำคัดค้านคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า ในคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ โดยกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๔ ออกข้อบังคับพรรค นโยบาย และใช้สัญลักษณ์ของพรรค รวมถึงมีพฤติการณ์ การกระทำ แนวคิด ทักษะคดี การแสดงความคิดเห็น การให้สัมภาษณ์ การหาเสียง ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ถือเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องจึงขอให้สั่งให้ข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ขอให้สั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคสอง เนื่องจากผู้ถูกร้องทั้งสี่ใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ

โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

มีปัญหาเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๔๙ บัญญัติไว้ในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย บทบัญญัติลักษณะนี้โดยเฉพาะความในวรรคหนึ่งได้บัญญัติเป็นครั้งแรกไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ มาตรา ๓๕ และได้บัญญัติในทำนองเดียวกันไว้ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อห้ามบุคคลใดใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญกระทำการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สำหรับความในวรรคอื่นซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดกลไกในการดำเนินการในกรณีมีการฝ่าฝืนได้บัญญัติเป็นครั้งแรกไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ กำหนดขั้นตอนการใช้สิทธิโดยให้บุคคลใดจะใช้สิทธิตามบทบัญญัติมาตรานี้ได้ก็ต่อเมื่อปรากฏเหตุที่มีบุคคลหรือพรรคการเมืองมีการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และการกระทำดังกล่าวไม่อาจอ้างว่าเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญได้โดยชอบ ส่วนในกรณีมีการฝ่าฝืน กำหนดให้บุคคลใดก็ตามที่ทราบว่ามีกระทำการดังกล่าวมีสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ เสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว โดยความในมาตรา ๖๘ วรรคสอง กำหนดขั้นตอนการใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญของบุคคลซึ่งเป็นผู้ทราบการกระทำที่เสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง และเมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่ามิบุคคลหรือพรรคการเมืองกระทำตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง อัยการสูงสุดมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยต่อไปรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ คงหลักการให้สิทธิในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญไว้ในมาตรา ๔๙ โดยวรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้ และบัญญัติเพิ่มเติมถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้นในส่วนของกลไกการดำเนินการกรณีมีการฝ่าฝืน โดยกำหนดขั้นตอนของการใช้สิทธิซึ่งจะเริ่มเมื่อมีผู้ทราบว่ามีกระทำการตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บุคคลผู้ทราบเรื่องดังกล่าวมีสิทธิร้องให้อัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้ และในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ บุคคลนั้นจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้ จึงเป็นการให้สิทธิแก่บุคคลผู้ทราบการกระทำสามารถมีคำขอต่อ

ศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรงเพื่อให้วินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำได้ ทั้งนี้ ไม่กระทบต่อการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องใช้สิทธิร้องขอต่ออัยการสูงสุดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสอง แล้ว แต่อัยการสูงสุดไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอและผู้ร้องขอได้ยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสาม ที่ศาลรัฐธรรมนูญรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

เห็นว่า การกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน ได้แก่ ผู้กระทำการกระทำ คือ บุคคล การกระทำ คือ การกล่าวอ้างการใช้สิทธิหรือเสรีภาพ และเจตนาของการกระทำ คือ เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกจากนี้ การร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำที่อาจเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้นั้น การกระทำดังกล่าวจะต้องปรากฏว่ามีการกระทำอยู่ก่อนหรือในขณะยื่นคำร้อง

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำคัดค้านคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และเอกสารประกอบปรากฏว่า วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จดทะเบียนจัดตั้งผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยมีนายธนธร จิงรุ่งเรืองกิจ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นหัวหน้าพรรค นายปิยบุตร แสงกนกกุล ผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นเลขาธิการพรรค และผู้ถูกร้องที่ ๔ เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกข้อบังคับ นโยบาย และใช้สัญลักษณ์สามเหลี่ยมด้านเท่ากลับหัว ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ (๑) และมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) และเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เนื่องจากข้อบังคับและนโยบายพรรคไม่ปรากฏข้อความ “การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” และ การใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวมีชื่อเรียกว่า อิลลูมินาติ อันมีความหมายในทำนองว่า ต้องการล้มล้างหรือ

ปฏิวัติความเชื่อทั้งในระบอบการปกครองและศาสนา และอยู่เบื้องหลังขบวนการล้มล้างสถาบันกษัตริย์ของหลายประเทศในยุโรป นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งพรรคการเมืองไว้ในหมวด ๑ ว่าด้วยการจัดตั้งพรรคการเมือง ดังนี้ มาตรา ๑๐ บัญญัติให้ผู้ร่วมกันจัดตั้งพรรคการเมืองประชุมร่วมกันเพื่อดำเนินการกำหนดชื่อภาพเครื่องหมาย นโยบาย และข้อบังคับ ของพรรคการเมือง รวมทั้งเลือกหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รวมถึงกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง โดยบัญญัติลักษณะต้องห้ามของชื่อ ชื่อย่อ และภาพเครื่องหมาย ของพรรคการเมือง เช่นเดียวกันกับลักษณะต้องห้ามของข้อบังคับ ได้แก่ ต้องไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๔ อาทิเช่น เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและต้องไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นต้น มาตรา ๑๑ บัญญัติให้การยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองเป็นผู้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด มาตรา ๑๓ บัญญัติให้เอกสารและหลักฐานที่ต้องยื่นไปพร้อมกับคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อบังคับ ซึ่งมาตรา ๑๕ บัญญัติให้ข้อบังคับอย่างน้อยต้องมีรายการภาพเครื่องหมาย และคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองและนโยบาย ของพรรคการเมือง สำหรับการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง มาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองตรวจสอบ ในกรณีที่เห็นว่าถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองและให้ประกาศการจัดตั้งพรรคการเมืองนั้นในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่เห็นว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามที่กำหนด ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบพร้อมด้วยเหตุผลเพื่อแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วไม่มีการแก้ไขหรือยังแก้ไขไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้รายงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาและมีมติไม่รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง และให้แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอจัดตั้งพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิตี นอกจากนี้ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าข้อบังคับที่ได้ยื่นไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองรายงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาและมีมติให้เพิกถอนข้อบังคับนั้น และให้แจ้งมติดังกล่าวให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิตี ในการนี้ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องดำเนินการแก้ไขข้อบังคับให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่

ได้รับหนังสือนั้น เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วหากไม่มีการแก้ไขหรือยังแก้ไขไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พรรคการเมืองนั้นสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง หรือหัวหน้าพรรคการเมืองมีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งมติ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในคดีนี้และบทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ยื่นคำขอจัดตั้งพรรคการเมืองต่อนายทะเบียน พรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และ นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำขอจดทะเบียนจัดตั้งและเอกสาร และหลักฐานของผู้ถูกร้องที่ ๒ และนายทะเบียนพรรคการเมืองจดทะเบียนจัดตั้งผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็น พรรคการเมืองเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ย่อมแสดงได้ว่า นายทะเบียนพรรคการเมืองตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อบังคับ นโยบาย และสัญลักษณ์ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าเป็นไปตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้ว อย่างไรก็ตาม หากต่อมาในภายหลังปรากฏว่าข้อบังคับของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ นายทะเบียนพรรคการเมืองย่อมสามารถดำเนินการเพิกถอน ข้อบังคับนั้นได้ ซึ่งข้อเท็จจริงในส่วนนี้ยังไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้เพิกถอนข้อบังคับ ผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม แต่อย่างไรก็ดี จึงยังฟัง ไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง กรณีนี้คงเป็นเพียงการแสดง ความคิดเห็นหรือข้อห้วงใยของผู้ร้องที่มีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขเท่านั้น ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้

ข้อที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ แสดงความคิดเห็น ให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อและการเสวนา ตลอดจนมีแนวคิดในการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ และเป็นนายทุนเจ้าของสื่อ ที่โจมตีและลดความ น่าเชื่อถือของสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้ถูกร้องที่ ๓ แสดงทัศนคติและความคิดเห็นต่อสาธารณะและ เวทีเสวนาเกี่ยวกับสถานะของพระมหากษัตริย์ และปราศรัยหาเสียงและแถลงนโยบาย แสดงเจตนาให้มีการลงนามสัตยาบันธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศเพื่อลดบทบาทของพระมหากษัตริย์ ตลอดจนมีแนวคิดในการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ และผู้ถูกร้องที่ ๔ มีการกระทำและมีแนวคิดในการ แก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ โดยนางสาวพรณิการ์ วานิช โฆษกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ มีพฤติกรรม การแสดงออกต่อด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตั้งแต่ก่อน เข้าร่วมพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และมีการแสดงเจตนาให้เห็นแนวคิดแบบปฏิวัติกรรมนิยม พฤติการณ์

แนวคิด การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณชน ของผู้ถูกร้องทั้งสามเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าบุคคลใดกระทำการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนและมีความมุ่งหมายเพียงพอที่จะเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพ เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริง ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ แนวคิด การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณชน ของผู้ถูกร้อง ทั้งสามเป็นเพียงการกระทำที่แสดงออกด้านความคิดเห็นทางการเมืองในฐานะพลเมืองซึ่งเป็นการใช้สิทธิ และเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ ซึ่งบุคคลสามารถแสดงออกถึงความคิดเห็น ทางการเมืองได้ทราบเท่าที่ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น และไม่เป็นการผิดตาม กฎหมาย กรณีตามคำร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่สื่อแสดงว่าการใช้สิทธิหรือเสรีภาพของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๔ มีการกระทำที่ต่อต้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในลักษณะมีเจตนาเพื่อล้มล้างการปกครองตามรัฐธรรมนูญ ข้อกล่าวอ้างของผู้ร้องจึงรับฟังไม่ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่ไม่เป็นการใช้สิทธิหรือ เสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ